

Ή στραβός είν' ο γιαλός ή στραβά αρμενίζουμε!

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Νέας Κρήνης και Καλαμαριάς

Με αφορμή το αυριανό αποστολικό ανάγνωσμα (Κυριακής 28 Μαρτίου, Β' νηστειών), ο Αρχιμανδρίτης της Ιεράς Μητροπόλεως Νέας Κρήνης και Καλαμαριάς π. Βασίλειος Πολίτης, μας καλεί να μη συμβιβαζόμαστε με το κακό, να μη διαχωρίζουμε τα σφάλματα σε μικρά και μεγάλα, να μη λέμε «δεν πειράζει» σε περιπτώσεις μικρών αποκλίσεων από την Ορθόδοξη πίστη και τις εντολές του Θεού, αμελώντας έτσι τη σωτηρία μας...

Ακόμα εκφράζει -με αφορμή τη νόσο που ταλαιπωρεί τον πλανήτη, τους προβληματισμούς του σχετικά για τη Δύση που βρίσκεται στη... δύση της και μας παροτρύνει να αφήσουμε τον στείρο πολιτικό ρεαλισμό και να ξαναβρούμε το όραμα, την πίστη και την ελπίδα, για να κάνουμε ένα νέο '21!

Διαβάστε:

ΛΟΓΟΣ ΚΥΡΙΟΥ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΝΕΑΣ ΚΡΗΝΗΣ & ΚΑΛΑΜΑΡΙΑΣ

Έτος 3ον • Αρ. φύλλου 97 • Κυριακή 28 Μαρτίου 2021

*Ἡ στραβός είναι ὁ γιαλός
ἢ στραβά ἀρμενίζουμε*

Τό σημερινό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, συμβουλευόμενος τοὺς ἐξ Ἰουδαίων χριστιανούς, ἀπευθύνεται πρὸς ὅλους τοὺς πιστοὺς τοῦ Χριστοῦ, τοὺς χριστιανούς. Ἀναφέρεται σὲ ἕναν μεγάλο κίνδυνο, ὅταν παρεκκλίνουμε ἀπὸ τὴν ὀρθή πορεία μας. Τότε πού χάνουμε τὸν ὁδὸ καὶ θγαίνουμε σὲ λανθασμένο τέρμα. Γι' αὐτό, συμβουλεύει, οἱ πιστοὶ πρέπει νὰ προσέχουν τὸν νόμο τοῦ Θεοῦ πού δεδόχθηκα: «δεῖ περισσότερὸς ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσι, μὴ ποτε παραρρυθμεν» (Εβρ. 2,1). Ἄλλωστε, καὶ ὁ προφητὰνὰξ Δαβὶδ στοὺς ψαλμοὺς μᾶς τονίζει «Λύχνος τοῖς ποσὶ μου ὁ νόμος σου καὶ φῶς ταῖς τρίβοις μου» (Ψαλμ. 118, 105).

Συνηθίζουμε νὰ λέμε: «Δέν πειράζει, ἂν πεῖς καὶ κάτι πού δέν εἶναι ἀπόλυτα σωστό. Δέν ἔχει καὶ τόση σημασία, ἂν κοιτάξεις ἢ πεῖς ἢ ἀκούσεις ἢ πᾶς μία φορά κάπου πού δέν ὑπάρχει καὶ τόση ἠθικὴ καθαρότητα. Μὲ μία παρατυπία δέν χάνεται ὁ κόσμος. Μικρὸ ἁμάρτημα, χωρὶς ἄξια.

Δέν πειράζει!». Ἔτσι ἀπλά γίνεται ἡ πρώτη ἀπόκλιση. Ἵσως τὸ ἀνθρώπινο λάθος καὶ ὅλη αὐτὴ ἡ ἀνεκτικότητα νὰ βρίσκεται στοῦ διαχωρίσματος, ἀνεύθυνου, τὰ ἁμαρτήματα σὲ μικρά καὶ μεγάλα, σὲ σπουδαῖα καὶ ἀσημαντα καὶ δέν συνειδητοποιοῦμε ὅτι αὐτὴ ἡ ἐκείνη ἡ ἐκδήλωση εἶναι ἀντίθετη στοῦ θέλημα τοῦ Θεοῦ, στήν ἐν γένει, ἠθικὴ. Εἶναι τελείως διαφορετικὴ ἡ στάση μας μπροστὰ σὲ ἕνα, κατὰ τὴ γνώμη μας, σοβαρὸ σφάλμα, τὸ ὅποιο μᾶς στενοχωρεῖ καὶ μᾶς ὀδηγεῖ στὴ διάρθρωσὶ τοῦ. Λησμονοῦμε, ὅμως, ὅτι μεγάλες ἢ μικρές παραβάσεις τοῦ ἠθικοῦ νόμου δέν ὑπάρχουν. Αὐτὸ πού ὑπάρχει, εἶναι ἡ περιφρόνηση καὶ ἡ ἀδέτηση τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ. Ἄλλωστε, ἀπὸ μία τέτοια μικρὴ παρακοή ὁ ἄνθρωπος ἀπώλεσε τὸν παράδεισο. Εἶναι ἀνάγκη νὰ εἴμαστε εὐθεῖς, εἰλικρινεῖς, συνεπεῖς μὲ τὸν ἑαυτὸ μας. Ἡ δικαιολογία εἶναι ματαιοπονία, διότι ὁ Θεὸς δέν ξεγελᾶται. Οἱ δικαιολογίες διαστρέφουν τὴ συνειδηση καὶ κατασιγάζουν τὴ φωνή της, μὲ ἀποτέλεσμα ὅλο καὶ περισσό-

28 Μαρτίου 2021

• ΛΟΓΟΣ ΚΥΡΙΟΥ •
1

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Κατ' ἀρχάς, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί· αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται καὶ ὥσπερ περιβάλλαιον ἐλῖξεις αὐτούς· καὶ ἀλλαγήσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείβουσιν. Πρὸς πᾶνα δὲ τῶν ἀγγέλων εἴρηκέ ποτε· καθοὺ ἐκ δεξιῶν μου ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου; Οὐχὶ πάντες εἰσὶ λειτουργικὰ πνεύματα εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν; Διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέρως ἡμᾶς προσεῖχειν τοῖς ἀκούσθεϊσι, μήποτε παραρριωθῶμεν. Εἰ γὰρ ὁ δι' ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο θέβαιος καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοή ἔλαθεν ἐνδικον μισθαιοδοσίαν, πῶς ἡμεῖς ἐκφειζόμεθα πηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; Ἦτις ἀρχὴν λαβοῦσαι λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη.

Εβρ. α' 10-β' 3

28 Μαρτίου 2021

2 * ΛΟΓΟΣ ΚΥΡΙΟΥ

τερο νά παρεκκλίνουμε τοῦ εὐαγγελικοῦ νόμου καὶ νά χάνουμε τὴν εὐωδία Χριστοῦ, καταλήγοντας νά ζοῦμε σέ μιά κοινωνία πού, ναί μέν τὴν ὀνομάζουμε χριστιανική, πρυτανεύει, ὅμως, ὁ συμβιβασμός, ἡ συνθηκο-λόγησι, ἡ ἀπιστία, ἡ ἀποστασία ἀπὸ τὸν Θεόν, νοθεύοντας τὴ χριστιανικὴ νοστρωπία, τὸν ἐν Χριστῷ τρόπο ζωῆς. Αὐτό τονίζει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος μέ τὴ συμβολικὴ του «μήποτε παραρριωθῶμεν».

Προσοχή! Μὴ συμβιβάζεσθε μέ τό κακόν. Ἐπιβάλλεται ἐπαγρύπνησι. Μία ἀπροσεξία στὴ ρωγμῇ, πού ἐμφανίζεται στὰ ὕψηλα τοῦ καραβιοῦ, στοχεῖ τὴν καταπύκνωσίν του, ὅπως

καὶ μία ἀφύλακτη πόρτι τοῦ φρουρίου στοχεῖ τὴν πτώση του. Μὴν ἀδιαφοροῦμε! «Ὅρθοί σταί τείχη τῆς καρδιᾶς», «ἀγρυπνοί στίς πύλες τῆς ψυχῆς μας»! Διότι ἐδῶ ἐμεῖς φυλάμε ἱερά καὶ ὅσια, εἴμαστε ὁρθόδοξοι, πού σημαίνει χριστιανοί καὶ Ἑλληνες, καὶ φυλάμε θερμοπύλες! Προσέχουμε καὶ ἐπαγρυπνοῦμε γιὰ τὴν ὁρθή πίστιν μας καὶ τὴν πατρίδα μας, τὴν Ἑλλάδα, πού βρίσκονται στὴν ὑψηλὴ ἐννοια Ὁρθοδοξία!

Τιμοῦμε αὐτὴ τὴ χρονιά τὰ δαικόσια χρόνια τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπανάστασις, τοῦ Ἀδάντιου 1821. Μία λευτεριά πού θῆκε ἀπὸ τὰ κόκαλα καὶ τὰ κουφάρια τῶν Μαχητῶν τῆς, πού

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Κατ' ἀρχάς, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί· αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται καὶ ὥσπερ περιβάλλαιον ἐλῖξεις αὐτούς· καὶ ἀλλαγήσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείβουσιν. Πρὸς πᾶνα δὲ τῶν ἀγγέλων εἴρηκέ ποτε· καθοὺ ἐκ δεξιῶν μου ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου; Οὐχὶ πάντες εἰσὶ λειτουργικὰ πνεύματα εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν; Διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέρως ἡμᾶς προσεῖχειν τοῖς ἀκούσθεϊσι, μήποτε παραρριωθῶμεν. Εἰ γὰρ ὁ δι' ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο θέβαιος καὶ πᾶσα παράδειξις καὶ παρακοὴ ἔλαβεν ἑνδικον μισθαιοδοσίαν, πῶς ἡμεῖς ἐκφειζόμεθα πηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; Ἦτις ἀρχὴν λαβοῦσαι λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη.

Εβρ. α' 10-β' 3

τερο νά παρεκκλίνουμε τοῦ εὐαγγελικοῦ νόμου καὶ νά χάνουμε τὴν εὐωδία Χριστοῦ, καταλήγοντας νά ζοῦμε σέ μιά κοινωνία πού, ναί μέν τὴν ὀνομάζουμε χριστιανική, πρυτανεύει, ὅμως, ὁ συμβιβασμός, ἡ συνθηκο-λόγησι, ἡ ἀπιστία, ἡ ἀποστασία ἀπὸ τὸν Θεόν, νοθεύοντας τὴ χριστιανικὴ νοστρωπία, τὸν ἐν Χριστῷ τρόπο ζωῆς. Αὐτό τονίζει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος μέ τὴ συμβολικὴ του «μήποτε παραρριωθῶμεν».

Προσοχή! Μὴ συμβιβάζεσθε μέ τό κακόν. Ἐπιβάλλεται ἐπαγρύπνησι. Μία ἀπροσεξία στὴ ρωγμὴ, πού ἐμφανίζεται στὰ ὕψηλα τοῦ καραβιοῦ, στοχεῖ τὴν καταπύντισή του, ὅπως

καὶ μία ἀφύλακτη πόρτι τοῦ φρουρίου στοχεῖ τὴν πτώση του. Μὴν ἀδιαφοροῦμε! «Ὅρθοί σταί τείχη τῆς καρδιᾶς», «ἀγρυπνοὶ στίς πύλες τῆς ψυχῆς μας»! Διότι ἐδῶ ἐμεῖς φυλάμε ἱερά καὶ ὅσια, εἴμαστε ὁρθόδοξοι, πού σημαίνει χριστιανοὶ καὶ Ἕλληνες, καὶ φυλάμε θερμοπύλες! Προσέχουμε καὶ ἐπαγρυπνοῦμε γιὰ τὴν ὁρθή πίστιν μας καὶ τὴν πατρίδα μας, τὴν Ἑλλάδα, πού βρίσκονται στὴν ὑψηλὴ ἐννοια Ὁρθοδοξία!

Τιμοῦμε αὐτὴ τὴ χρονιά τὰ δακκόσια χρόνια τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπανάστασης, τοῦ Ἀδάντιου 1821. Μία λευτεριά πού θῆκε ἀπὸ τὰ κόκαλα καὶ τὰ κουφάρια τῶν Μαχητῶν τῆς, πού

Εσύ Κύριε στήν ἀρχή τὴν γῆ θεμελίωσες καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἶναι οἱ οὐρανοί. Αὐτοὶ δὲ καταστραφοῦν, ἀλλὰ ἐσύ παραμένεις· ὅλοι δὲ παλιώσουν σὰν ἔνδυμα, σὰν μανδύα δὲ τοὺς τυλίξεις καὶ θὰ ἀλλάξουν. Εὐὸς ὅμως εἶσαι ὁ ἴδιος καὶ τὰ ἔτη σου δὲν θὰ τελειώσουν. Σὲ ποιὸν δὲ ἀπὸ τοὺς ἀγγέλους εἶπε ποτὲ ὁ Θεός· κάθισε στὰ δεξιὰ μου, ὥσότου ὑποτάξω τοὺς ἐχθρούς σου κάτω ἀπὸ τὰ πόδια σου; Δὲν εἶναι ὅλοι πνεύματα ποὺ ὑπηρετοῦν καὶ ἀποστέλλονται γιὰ ὑπηρεσία χάριν ἐκείνων, ποὺ μέλλουν νὰ κληρονομήσουν σωτηρία; Για αὐτὸ πρέπει ἡμεῖς νὰ προσέχουμε περισσότερο τα ὅσα ἀκούσαμε, μὴ τυχὸν ἀπομακρυνθοῦμε ἀπ' αὐτά. Διότι ἐὰν ὁ λόγος, ὁ ὁποῖος κηρύχθηκε μέσω ἀγγέλων, εἶχε κύρος καὶ κάθε παράβαση καὶ παρακοή ἔλαβε δίκαιη ἀνταπόδοση, πῶς θὰ ξεφύγουμε ἡμεῖς, ἐὰν δεῖξουμε ἀμέλεια γιὰ τὴν σωτηρία; Ἡ σωτηρία αὐτὴ ἄρχισε νὰ κηρύττεται ἀπὸ τὸν Κύριο καὶ ἔπειτα μᾶς θεβαιώθηκε ἀπὸ ἐκείνους ποὺ τὴν ἀκούσαν.

τοὺς διέκρινε ὁ ἔρωτας στὸν Θεόν καὶ τὴν Ἑλλάδα καὶ ἀνέστησαν τὸ νεώτερο Ἑλληνικὸ Ἔθνος. Ὅλοι θαυμάζουμε τὴ ζωτικότητα καὶ τὴν ὁρμὴ τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐκείνων τῶν χρόνων «ποὺ ὅλα τὰ πλάκωνε ἡ φοβέρα καὶ τὰ 'σκαζε ἡ σκλαβιά». Τιμοῦμε τοὺς ἀγωνιστὲς ὡς ἥρωες καὶ μάρτυρες, ἐμφανεῖς καὶ ἀφανεῖς, γνωστοὺς καὶ ἀγνώστους.

Σήμερα, στήν ἐποχὴ μας, ὥστε-ρα ἀπὸ διακόσια χρόνια, δύο αἰῶνες μετὰ, τί ἀπόγανε ἡ ζωτικότητα τοῦ Ἑλληνισμοῦ; Τί ἀπόγιναν ἐκεῖνες οἱ ἐκ θαθέων δυνάμεις ποὺ δημιουργήσαν τὸ θαῦμα τοῦ '21; Ἐξαντλήθηκαν, ἄρκε, στοὺς ἀγῶνες καὶ τίς ἀλ-

λεπάλληλες περπετέιες τοῦ Ἑθνικοῦ ἀπὸ τότε μέχρι σήμερα; Σπαταληθήκαμε στὶς πολιτικο-κομματικές διαμάχες καὶ πέσαμε στὴ δολιχὴ «ποὺ βαστάει ἔνκι σκεπητρο ἡ δολερὴ καὶ καθενὸς χαμογελάει, πὰρ' τὸ λέγοντας καὶ σύ». Ἡ μήπως θρίσκονται σὲ χειμερία νάρκη, περμένοντες νὰ ξυπνήσουν κάποια ἄνοιξη; Καὶ φθάσαμε, μὲ τὴν ἀνεκτικότητα μας καὶ τίς φθηνὲς δικαιολογίες μας, νὰ ἀδιαφοροῦμε γιὰ τὰ διάφορα προβλήματα ποὺ ἀντιμετωπίζει ὁ σημερινὸς Ἑλληνισμός, ἡ σημερινὴ Ἑλλάδα, ὅπως τὸ δημογραφικὸ, ποὺ ἔπρεπε νὰ μᾶς ἀνησυχεῖ ὄχι μόνο γιὰ τὰ χαμηλὰ στατιστικὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ,

Εσὺ Κύριε στὴν ἀρχὴ τὴν γῆ θεμελίωσες καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἶναι οἱ οὐρανοί. Αὐτοὶ δὲ καταστραφοῦν, ἀλλὰ ἐσὺ παραμένεις· ὅλοι δὲ παλιώσουν σὰν ἔνδυμα, σὰν μανδύα δὲ τοὺς τυλίξεις καὶ θὰ ἀλλάξουν. Εὐὸς ὅμως εἶσαι ὁ ἴδιος καὶ τὰ ἔτη σου δὲν θὰ τελειώσουν. Σὲ ποιὸν δὲ ἀπὸ τοὺς ἀγγέλους εἶπε ποτὲ ὁ Θεός· κάθισε στὰ δεξιὰ μου, ὥσότου ὑποτάξω τοὺς ἐχθρούς σου κάτω ἀπὸ τὰ πόδια σου; Δὲν εἶναι ὅλοι πνεύματα ποὺ ὑπηρετοῦν καὶ ἀποστέλλονται γιὰ ὑπηρεσία χάριν ἐκείνων, ποὺ μέλλουν νὰ κληρονομήσουν σωτηρία; Για αὐτὸ πρέπει ἡμεῖς νὰ προσέχουμε περισσότερο τα ὅσα ἀκούσαμε, μὴ τυχὸν ἀπομακρυνθοῦμε ἀπ' αὐτά. Διότι ἐὰν ὁ λόγος, ὁ ὁποῖος κηρύχθηκε μέσω ἀγγέλων, εἶχε κύρος καὶ κάθε παράβαση καὶ παρακοή ἔλαβε δίκαιη ἀνταπόδοση, πῶς θὰ ξεφύγουμε ἡμεῖς, ἐὰν δεῖξουμε ἀμέλεια γιὰ τὴν σωτηρία; Ἡ σωτηρία αὐτὴ ἄρχισε νὰ κηρύττεται ἀπὸ τὸν Κύριο καὶ ἔπειτα μᾶς θεβαιώθηκε ἀπὸ ἐκείνους ποὺ τὴν ἀκούσαν.

τούς διέκρινε ὁ ἔρωτας στὸν Θεόν καὶ τὴν Ἑλλάδα καὶ ἀνέστησαν τὸ νεώτερο Ἑλληνικὸ Ἔθνος. Ὅλοι θαυμάζουμε τὴ ζωτικότητα καὶ τὴν ὁρμὴ τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐκείνων τῶν χρόνων «ποὺ ὅλα τὰ πλάκωνε ἡ φοβέρα καὶ τὰ 'σκαζε ἡ σκλαβιά». Τιμοῦμε τοὺς ἀγωνιστὲς ὡς ἥρωες καὶ μάρτυρες, ἐμφανεῖς καὶ ἀφανεῖς, γνωστοὺς καὶ ἀγνώστους.

Σήμερα, στὴν ἐποχὴ μας, ὥστε-ρα ἀπὸ διακόσια χρόνια, δύο αἰῶνες μετὰ, τί ἀπόγινε ἡ ζωτικότητα τοῦ Ἑλληνισμοῦ; Τί ἀπόγιναν ἐκεῖνες οἱ ἐκ θαθέων δυνάμεις ποὺ δημιουργήσαν τὸ θαῦμα τοῦ '21; Ἐξαντλήθηκαν, ἄρκεψε, στοὺς ἀγῶνες καὶ τίς ἄλ-

λεπάλληλες περιπέτειες τοῦ Ἑθνικοῦ ἀπὸ τότε μέχρι σήμερα; Σπαταληθήκαμε στὶς πολιτικο-κομματικές διαμάχες καὶ πέσαμε στὴ δολιχὴ «ποὺ βαστάει ἔνκι σκεπητρο ἡ δολερή καὶ καθενὸς χαμογελάει, πᾶρ' τὸ λέγοντας καὶ σύ». Ἡ μήπως θρῆσκονται σὲ χειμερία νάρκη, περμένοντες νά ξυπνήσουν κάποια ἄνοιξη; Καὶ φθάσαμε, μὲ τὴν ἀνεκτικότητα μας καὶ τίς φθηνὲς δικαιολογίες μας, νά ἀδιαφοροῦμε γιὰ τὰ διάφορα προβλήματα ποὺ ἀντιμετωπίζει ὁ σημερινὸς Ἑλληνισμός, ἡ σημερινὴ Ἑλλάδα, ὅπως τὸ δημογραφικὸ, ποὺ ἔπρεπε νά μᾶς ἀνησυχεῖ ὄχι μόνο γιὰ τὰ χαμηλὰ στατιστικὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ,

αλλά και γιά τά ποιητικά του στοιχεία, τό μεγάλο ποσοστό τών γερόντων και ή, άνευ τερματισμού, νόμιμη ή παράνομη μετανάστευση, πού μόνο στην πατρίδα μας είναι άνεξέλεγκτη.

Η παιδεία μας, πάλι, άλλο μεγάλο και σπουδαίο πρόβλημα, μέ τίς ελλείψεις της, τίς κατλήψεις, τίς παντός είδους και τύπου άπεργίες και μέ τήν παραπαιδεία τόσο άνεπτυγμένη, φαίνεται ότι δέν παιδαγωγεί τόν ελληνικό λαό, άφοῦ, άλλωστε, άφαιρέθηκε και ό προσδιορισμός της ως «έθνική παιδεία». Η οίκονομία μας, από τήν άλλη, δέν στηρίζεται σέ δικές μας παραγωγικές δυνάμεις, αλλά μπαλώνεται, συνεχώς, μέ δάνεια και χρηματοδοτικά πακέτα. Η ελληνική γή, τό ελληνικό χώμα, εγκαταλείπεται και τά ξενόφερτα καρτέλ, μέ τόν τρόπο τους, άλώνουν τόν τόπο.

Η έθνική μας άκεραιότητα εύκολα έμπαίζεται ή άμφισβητείται και άπειλούνται τά σύνορα από βορρά και νότο, ανατολή και δύση, ξεμένοντας πάντα ή Ελλάδα από φίλους και συμμάχους, φοβούμενοι οί Έλληνες από τίς έθνικές συμφορές και προσδοίες, πού δέ λείπουν και από τά πρόσφατα διπλωματικά τραπέζια. Και άναρωτιόμαστε, τί απέγνε εκείνη ή ζωτικότητα και τό σφρόγος τού '21; Τί δέν προσέξαμε; Γιατί χάσαμε τά ίχνη τών ήρώων μας;

Μεγάλες δυνάμεις δέν είναι τά μεγάλα κράτη πού κινούνται συμφεροντολογικά. Μεγάλες δυνάμεις είναι ή ελληνική ψυχή, ή ελληνική καρδιά,

ή ελληνική γενναιότητα και ρωμαλεότητα. Αυτά πού νίκησαν τούς Τούρκους, τούς Ιταλούς, τούς Γερμανούς, τούς Πέρσες κάποτε και τούς Αδάρους, Γότθους και Πετσενέκους και κρατούσαν τή Ρωμιοσύνη ψηλά, στά ιερά και τά όσα. «Δεί περισσότερώς ήμās προσέχειν τοῖς άκουσθεῖσι, μήποτε παραρροῦμεν.» Και τά δικά μας ακούσματα είναι έργα και λόγος Αγίων και Ηρώων. Τό δικό μας τό ψωμί, τό ψωμί τού ελληνικού λαού είναι τό ψωμί τού Εὐαγγελίου και τής ιστορίας του. Ο Έλληνας ποτέ δέν τράφηκε μέ τά άχυρα τής δύσης, πού τώρα μέ τόν ιό αυτό φάνηκε ξεκάθαρα ότι ή δύση ζει πλέον τή δύση της! Η Ελλάδα, ζώντας τήν τρίτη χιλιετία, καλείται και πάλι, σέ ώρες μεγάλων και παγκοσμίων άνα-κατατάξεων, νά πάρει τή θέση και τίς ευθύνες πού επιβάλλουν οί καιροί. Ξεφεύγοντας από τό στεῖρο καθημερινό πολιτικό ρεαλισμό, νά θρει τά όράματά της, τίς έλπίδες και τήν πίστη της, νά δώσει νέο '21, γεμάτο Θεό και Ελλάδα!

**Αθάνατο μένει στή μνήμη μας
τό 1821!**

**Αθάνατο, ήρωικό και άναστάσι-
μο!**

Αρχμ. Βασίλειος Πολίτης